

2. वानरकेतु = वानरकेतन MBh. 5, 4683.

वानरप्रिय adj. den Affen lieb; m. Bez. eines best. Baumes (तीरिवृत्) RATNAM. im ÇKDr.

वानरवीरमाहात्म्य n. die Majestät der heldenmüthigen Affen, Titel einer Legende (angeblich aus dem SKANDA-P.) MACK. Coll. I, 83.

वानरात्त m. eine wilde Ziege ÇKDr. nach Hân. 81, wo aber nach den Corrigg. बालवान् zu lesen ist.

वानराधात m. Symplocos racemosa Roxb. ÇABDAK. im ÇKDr.

वानराष्टक n. die acht Strophen eines Affen, Titel einer Sammlung von acht Sprüchen, abgedruckt in HARB. Anth. S. 244. fg. — Vgl. वानर्यष्टक.

वानरास्य adj. ein Affengesicht habend; m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 188, N. 40.

वानरेन्द्र m. Affenfürst, Bein. Sugriva's ÇABDAR. im ÇKDr.

वानरेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, a, 41.

वानर्यष्टक n. die acht Strophen einer Affen, Titel einer Sammlung von acht Sprüchen, abgedruckt in HARB. Anth. S. 242. fg. — Vgl. वानराष्टक.

वानल m. eine Art Basilienkraut, = वावय ÇABDAK. im ÇKDr.

वानव m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 362 (= VP. II) 2, 173.

वानवासक 1) adj. (f. °वासिका) zum Volke der Vanavāsaka gehörig: वानवासिका: स्त्रियः Verz. d. Oxf. H. 217, b, 20. — 2) f. °वासिका ein best. Metrum COLEBR. MISC. Ess. II, 86. 155. Ind. St. 8, 315. 318.

वानवासिक und वानवासिन् s. u. वनवासक.

वानवासी f. N. pr. einer Stadt DAÇAK. 192, 21.

वानवास्य m. der Fürst von Vānavāsi DAÇAK. 194, 5. 11 (hier fälschlich वानावस्य).

वानसि m. Wolke H. Ç. 27 vielleicht fehlerhaft für वामसि; vgl. वारिमसि.

वानस्पत्यं (von वनस्पति) 1) adj. vom Baume kommend, hölzern: वानस्पत्यं वानस्पत्यः VS. 1, 14. fg. प्रावाणः AV. 3, 10, 5. 12, 3, 18. चक्र ÇAT. Br. 5, 4, 2, 16. इष्टका 6, 1, 2, 30. TS. 5, 7, 2, 3. Gefäß ÇAT. Br. 14, 2, 2, 53. Pauke: वानस्पत्यः संभृत उन्निर्याभिः AV. 5, 20, 1. 21, 3. द्रव्य MBh. 3, 10294. 12739. R. 6, 96, 13. मात्स्य ein Kranz von Baumlaub Verz. d. Oxf. H. 43, a, N. 2. वानस्पत्यं हुमोषधम् MĀRK. P. 109, 70. zum Baum d. h. Jūpa gehörig TS. 6, 3, 41, 3. — LĪT. 1, 2, 7. ÂÇV. GṚH. 2, 6, 3, 8, 20. Soma AIT. Br. 7, 33. — Suçr. 1, 336, 13. बलि so v. a. an Bäumen (Schlangen) dargebracht Buḷg. P. 10, 17, 2. als Beiw. Çiva's vielleicht so v. a. unter Bäumen —, im Walde lebend R. 7, 23, 4, 44. — 2) m. Baum AV. 3, 6, 6. 14, 2, 9. वानस्पत्यौषधीश्चैव (वन° die neuere Ausg.) HARIV. 11979. 12804. neben वनस्पति vielleicht Strauch, ein kleiner Baum: वनस्पतीन्वानस्पत्यौ औषधीरूत वीरुधः AV. 8, 8, 14. 11, 9, 24. Gewächs überh.: यस्या वृक्षा वानस्पत्यास्तित्ति 12, 1, 27. nach AK. 2, 4, 2, 6. H. 1115 und HALĀJ. 2, 24 ein Fruchtbaum mit (in die Augen fallenden) Blüten. — 3) n. a) Baumfrucht ÇAT. Br. 11, 1, 2, 2. 3, 2, 3. AIT. Br. 8, 15. M. 8, 339. — b) = वनस्पतीनां समूहः P. 4, 1, 85, VArtt. 10, Schol.

वाना f. Wachtel ÇATĀPH. im ÇKDr.

वानाम (वा नाम?), Einfluss auf den Ton eines verbi finiti gaṇa गोत्रादि zu P. 8, 1, 27. 57.

VI. Theil.

वानायु m. 1) pl. N. pr. eines Volkes, = वनायु ÇABDAR. im ÇKDr. VP. 192, N. 92. °ञ adj. Bez. einer edlen Pferderace AK. 2, 8, 2, 13. MBh. 6, 3974. 7, 1574. 4831 (die ed. Bomb. an allen drei Stellen वनायुज). R. GORR. 1, 6, 24. 2, 106, 17. Verz. d. B. H. 292, 1 (चानायुज die Hdschr.). Vgl. वनायु. — 2) v. l. für वातायु H. 1293, Schol.

वानावास्य s. u. वानवास्य.

वानिक adj. vielleicht im Walde wohnend (von वन): वेश्यानुपसकवि-र्त्वानिकदासीजनेन वा कीर्णम् BHAR. NĀTJAÇ. 18, 96.

वानिर m. 1) eine Rohrrart, Calamus Rotang Lin. AK. 2, 4, 2, 10. H. 1137. HALĀJ. 2, 46. °पालमालिनी (नर्मदा) MBh. 3, 8355. °मालिनी (नदी, könnte auch N. pr. eines Flusses sein; = वेत्रपङ्क्तिता NILAK.) 8519. 12552. R. 3, 17, 7. 21, 15. 19. MEGH. 42. RAGH. 13, 30. VARĀH. BṚH. S. 53, 10. Gīt. 4, 1. Verz. d. Oxf. H. 72, a, 25. °गृह RAGH. 13, 35. 16, 21. am Ende eines adj. comp. f. ऋ MBh. 12, 3644. — 2) = चित्रक Hân. 263.

वानिरक m. Saccharum Munja (मुञ्ज) Roxb. RĀGÂN. im ÇKDr.

वानिरज m. = कुष्ठ RĀGÂN. im ÇKDr.

वानिय (von 1. वन) 1) adj. im Walde lebend, — wachsend, silvestris (vgl. वन्य) MBh. 3, 10015. मुनि 9, 2183. °पुष्प 13, 722. मात्स्य 13, 5088. वानियमथ वा कृष्टम् 3, 1957. fg. 14, 1270. R. 5, 34, 11. — 2) n. Cyperus rotundus AK. 2, 4, 4, 19.

वात 1) partic. s. u. वम्. — 2) m. Bez. eines Priestergeschlechts Verz. d. Oxf. H. 76, b, 39.

वाताद् (वात + घट्) 1) adj. Ausgebrochenes essend. — 2) m. Hund TRIK. 2, 10, 5.

वाताशिन (वात + घा°) adj. = वाताद् M. 3, 109. 12, 71. Buḷg. P. 7, 13, 36.

वात्ति (von वम्) f. Erbrechen RATNAM. im ÇKDr. Verz. d. B. H. No. 972.

वात्तिकृत् 1) adj. Erbrechen verursachend. — 2) m. Vanguiera spinosa Roxb. WILSON nach ÇABDAK. वात्तिकृत् ÇKDr. nach ders. Aut., aber in der Reihenfolge vor वात्तिद्, also wohl nur Druckfehler.

वात्तिद् 1) adj. Erbrechen bewirkend. — 2) f. Helleborus niger Lin. (कटुकी) ÇABDAK. im ÇKDr.

वात्तिकृत् s. u. वात्तिकृत् 2).

वान्दन m. patron. von वन्दन ÂÇV. Çr. 12, 11, 2.

1. वान्या f. eine Kuh, deren Kalb todt ist, TBa. 2, 6, 16, 2. — Vgl. वपि°, वभि°, नि°.

2. वान्या (von 1. वन) f. ein dichter Wald (वनसमूह) ÇABDAR. im ÇKDr.

1. वाप (von 1. वप्) m. das Scheeren: कृत° adj. geschoren, dessen Kopphaare geschoren sind M. 11, 108.

2. वाप (von 2. वप्) 1) nom. ag. Säer, Säemann: बीज° MBh. 3, 1372. — 2) m. Aussaat P. 5, 1, 45. वापः क्षेत्रे न नश्यति MBh. 12, 10944. झाणाढकादिवाप adj. besät mit AK. 2, 9, 10. H. 969. व्रीहि°, माप° adj. P. 8, 4, 11, Schol. — Vgl. वन्य°, खारी°, बीज°, मूल° (wo Stecker d. i. Pflanze st. Stecher zu lesen ist).

3. वाप = वाप in तनु°, तख°, सूत्र°, ंदण्ड.

वापक s. पट्टिका°.

वापदण्ड m. = वापदण्ड Comm. zu AK. 2, 10, 28. nach ÇKDr. Lesart des Textes.

वापन (vom caus. von 1. वप्) n. das Sichscheerenlassen ÂÇV. Çr. 2, 16,